

Opmerkelijke woorden van Paulus en Petrus

We beginnen met 2 Cor. 1:12
waar staat:

*Want dit is onze roem, het
getuigenis van ons geweten, dat
wij in heiligheid en reinheid
Gods, niet in vleselijke wijsheid,
maar in de genade Gods, in de
wereld verkeerd hebben, in het
bijzonder ten opzichte van u.*

Want dit is onze roem ... In 1
Cor. 1:31 staat: wie roemt,
roeme in de Heere en dat doet
Paulus hier.

En wat is dan zijn roem, of beter
gezegd: hun roem, namelijk de
roem van Paulus en zijn
medewerkers? Het getuigenis
van hun geweten.

Zij hadden een goed geweten en
het getuigenis van hun geweten
was dat zij in heiligheid en
reinheid Gods in de wereld
verkeerd hadden, en wel in het
bijzonder ten opzichte van de
Korinthiërs.

Wat een getuigenis! Het
resultaat van de genade Gods in
mensen, met hetzelfde vlees en
bloed als wij. Als dit voor
Paulus en zijn medewerkers
door genade mogelijk was, is het
ook voor ons mogelijk!

Een volgend opvallend
getuigenis van Paulus treffen
we aan in Filip. 1:20 t/m 25.

*20 Naar mijn vurig verlangen
en hopen, dat ik in geen enkel
opzicht beschaamd zal staan,
maar dat met alle
vrijmoedigheid, zoals steeds,
ook nu Christus zal worden
grootgemaakt in mijn lichaam,
hetzij door mijn leven, hetzij
door mijn dood.*

Wat had hij? Niet alleen een
verlangen, maar een vurig
verlangen en hopen. Hopen in
de zin van "vertrouwen dat dit
door genade zal lukken" en geen
hopen in de zin van "ik hoop het
... misschien lukt het wel of
misschien niet."

De Willibrord vertaling zegt: dit is mijn vurig verlangen en mijn vaste hoop. Geen misschien maar dit was zijn vaste hoop.

Wat was zijn vaste hoop? Wat wilde hij? In geen enkel opzicht beschaamd staan. Dat was zijn vurig verlangen.

En wat was dan – nader omschreven - zijn vurige verlangen? Dat Christus zou worden grootgemaakt in zijn lichaam. En op welke manier? Met een beetje vrijmoedigheid? Nee, met alle vrijmoedigheid.

Werd Christus soms grootgemaakt in zijn lichaam? Nee, hij zegt dat Christus steeds werd grootgemaakt in zijn lichaam.

Door zijn woorden en daden. Het was geen getuigenis van een aantal jaren geleden, zo van "toen ik pas bekeerd was en nog in de eerste liefde was" nee, steeds werd Christus in zijn lichaam grootgemaakt en hij verlangde vurig en het was ook

zijn vaste hoop, dat dit ook nu zou gebeuren.

Hij wilde zelfs dat Christus door zijn dood werd grootgemaakt. Heeft u ooit zo'n getuigenis gehoord? "hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood".

De overlevering zegt, dat Paulus onthoofd is. Op de plaats, waarvan men denkt dat het dáár gebeurd zou zijn, staat nu in Rome de Pauluskerk.

En Paulus had het zo: al wordt mijn hoofd er afgehakt, tot en met mijn laatste ademtocht zal Christus worden grootgemaakt in mijn lichaam. Dat hij in het geheel niet tegen de dood opzag, blijkt uit vers 21 en verder:

21 Want het leven is mij Christus en het sterven gewin.

Het sterven was voor Paulus geen verlies maar juist het tegenovergestelde namelijk: winst. Hoe hebben wij het? Is het sterven verlies of winst. Voor Paulus was het winst.

22 Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, en wat ik moet kiezen, weet ik niet.

Nog in het lichaam te vertoeven betekende voor hem: werken met vrucht. Dat was zekerheid voor hem. Toch wist hij niet wat hij moest kiezen.

23 Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste.

Paulus verlangde er naar, om met Christus te zijn (in zijn tegenwoordigheid te leven). Dat was niet alleen het beste, maar verreweg het beste.

Hij keek uit naar die dag, ook zal zou zijn hoofd er afgehakt worden. Ik denk dat zijn hoofd er met een blijde glimlach af rolde.

Misschien riep hij nog net – voordat zijn hoofd er afgehakt werd – halleluja! En toen ging hij naar Christus, waar hij zo naar verlangde.

24 Maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil.

Hoewel hij graag bij de Heer zou willen zijn, zegt hij nu, dat het ter wille van zijn christen broeders en zusters het nodiger was om nog een tijdje in zijn lichaam te vertoeven.

25 En in deze overtuiging weet ik, dat ik zal blijven en voortdurend bij u allen zijn, opdat gij verder moogt komen en u in het geloof verblijden.

Door gebed kon hij met hen verbonden blijven en zijn doel met hen was: verder komen - meer geestelijke ontwikkeling - én dat zij zich meer in het geloof zouden verblijden - meer blijdschap in de Heere en zijn woord.

Nu gaan we naar een opmerkelijk woord van Petrus. Hij schrijft er ook over dat God altijd kan worden grootgemaakt in ons lichaam maar hoe dan?

We lezen dat in 1 Petrus 4:11
waar staat:

*Spreekt iemand, laten het
woorden zijn als van God, dient
iemand, laat het zijn als uit
kracht, door God verleend,
opdat in alles God verheerlijkt
worden door Jezus Christus,
aan wie de heerlijkheid is en de
kracht, in alle eeuwigheid!
Amen.*

Wanneer wij goede woorden
willen spreken, dan gaat het
erom dat ons spreken in
verbinding staat met God.

Wanneer het stormt, kan een
boer niet zaaien, want dan wordt
het zaad meegevoerd door de
wind.

Met andere woorden: wanneer
het innerlijk stormt, kunnen we
beter stil zijn en niet met Gods
woord komen naar elkaar, totdat
het weer rustig is in ons
innerlijk.

En dan staat er verder: dienen,
als uit kracht door God verleend.
God geeft dus kracht tot zo'n
leven.

Hier staat: kracht, door God
verleend, met als doel dat in
alles God verheerlijkt wordt.

In de Staten vertaling staat:
opdat God in allen geprezen
worden door Jezus Christus.

Ja, Jezus woont in ons. Dat het
ons vurig verlangen is, net als
Paulus dat had, dat Hij wordt
grootgemaakt in ons lichaam.

En dat Hij in ons wordt
geprezen, zoals Petrus het zegt:
"Opdat God in allen geprezen
wordt door Jezus Christus". Dat
kan dus alleen door en uit Hem.

Hoe is dit tot stand gekomen in
het leven van Paulus, en ook van
Petrus, die eens de Here Jezus
verloochend heeft?

We gaan nu naar 1 Tim. 1:15/16
naar een andere opmerkelijke
uitspraak van Paulus.

*Dit is een getrouw woord en
alle aanneming waard, dat
Christus Jezus in de wereld
gekomen is om zondaren te*

behouden, onder welke ik een eerste plaats inneem.

Dus daarvoor kwam Jezus in de wereld, om zondaren om te vormen tot mensen in wiens lichaam Hij wordt grootgemaakt. God had zo'n groot geduld hierbij met Paulus en ook met ons, dat hij verder schrijft:

Maar hiertoe is mij ontferming bewezen, dat Jezus Christus in de eerste plaats in mij zijn ganse lankmoedigheid zou bewijzen tot een voorbeeld voor hen, die later op Hem zouden vertrouwen ten eeuwigen leven.

Hier noemt Paulus weer, dat hij de eerste plaats inneemt onder iets. Namelijk dat Jezus Christus in de eerste plaats in hem zijn ganse lankmoedigheid zou bewijzen.

Dat wil zeggen dat Paulus het zó ervoer, dat de Here Jezus zijn hele geduld met hem nodig had, om hem om te vormen van een zondaar tot iemand in wiens

lichaam Jezus steeds werd grootgemaakt.

En er staat verder, dat dit gebeurde tot een voorbeeld voor hen, die later op Hem zouden vertrouwen ten eeuwigen leven.

Wat de Here Jezus deed in Paulus, is dus ook een voorbeeld voor ons, wat Hij - de Here Jezus - kan doen en wil doen in mensen.

Wij willen immers ook meer van dit goddelijke, eeuwige leven. En de Here Jezus wil ook zijn ganse geduld in ons bewijzen.

Hoe ouder je wordt, hoe meer je beseft (als het goed is) dat de Here Jezus zijn hele geduld met ons nodig heeft om ons naar Zijn beeld te vormen.

In de Willibrord vertaling staan deze woorden als volgt weergegeven:

Dit woord is betrouwbaar en volkomen geloofwaardig: Christus Jezus is in de wereld

gekomen om zondaars te redden.

En de eerste van hen ben ik. Daarom juist is mij barmhartigheid bewezen: Jezus Christus wilde aan mij als eerste heel zijn lankmoedigheid demonstreren, als een model voor allen, die in de toekomst op Hem zouden vertrouwen en eeuwig leven winnen.

Jezus wil Zijn hele geduld, zo diep en zo wijd als een oceaan, in ons demonstreren. Hij geeft het niet op met ons en laten wij het daarom ook niet opgeven met Hem.

We herhalen nog even het opmerkelijke woord van Paulus in Filip. 1:20

Naar mijn vurig verlangen en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan, maar dat met alle vrijmoedigheid, zoals steeds, ook nu Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood.

En we herhalen ook nog het opmerkelijke woord van Petrus in 1 Petrus 4:11 waar staat:

Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God, dient iemand, laat het zijn als uit kracht, door God verleend, opdat in alles God verheerlijkt worden door Jezus Christus, aan wie de heerlijkheid is en de kracht, in alle eeuwigheid! Amen.